

NACIONAL P18

Badalona enderrocarà l'edifici malmès amb aluminosi

Cap veí ni bomber entrarà al bloc a recollir-hi res

L'ESPORTIU

El Barça es deixa remuntar pel Llevant

Nova desconexió dels blaugrana (3-1) durant uns minuts

Messi, capcot ■ EFE

LA REPÚBLICA
Avui amb El Punt Avui

LA REPÚBLICA

Fins a aconseguir-ho

116119-12018760

ESPAI PISCINES

BOTIGUES A BANYOLES I OLOT
DELEGACIÓ MARESME
Tel. 902 107 208
www.espaipiscines.com
Ens banyem?

EL PUNT AVUI+ 2,50€

DIUMENGE • 3 de novembre del 2019. Any XLIV. Núm. 15169 - AVUI / Any XLI. Núm. 14039 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6-10

“No esteu sols”

SIMULTANI • Familiars dels 200 detinguts i empresonats alerten de les irregularitats en les operacions de repressió contra l'independentisme

EUROPA MÓN

P24,25

La manifestació de Glasgow d'ahir per reclamar un nou referèndum va tenir força referències als presos catalans ■ EFE

Pel dret a decidir.. d'Escòcia

El sobiranisme escocès surt al carrer i es mostra solidari amb Catalunya

Nacional

P12,13

La direcció d'ERC al miting central de Lledoners ■ EFE

ERC vol liderar el sobiranisme el 10-N

Rufián i Aragonès consideren una “emergència” superar els socialistes

Nacional

P14

Més amenaces judicials per si hi ha protestes el 9-N

Delgado avisa el Tsunami i la junta electoral permetrà l'acte de Felip VI

Nacional

P15

Els comuns adverteixen del perill d'un pacte PSOE-PP

13727-1127258w

Farré accessibilitat

pujaescales
tel. 609 314 500 www.farre.es

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Miquel Berga Bagué

Quatre sentits

Aquell engrescador programa de la revolució francesa –llibertat, igualtat, fraternitat– s'ha anat desinflant. Ha quedat com una més de les utopies que somien alguns humans. Potser l'únic dels tres conceptes que manté un espai privilegiat és la igualtat, no pas la de les revolucions marxistes, sinó la que regna inapel·lable... als cementiris. Pel que fa a les altres durs, una, llibertat, ha seguit funcionant com un crit difús que té encara un gran predicament en manifestacions i pamflets diversos. Pel que fa a la fraternitat, segueix relegada al seu modest tercer lloc de l'eslògan i no em consten crits entusiastes entre les masses reclamant "Fraternitat!, fraternitat!". Hi ha molta més gent inclinada a cridar "Llibertat!". Davant d'aquest panorama alguns hem après a rebaijar les expectatives i a temperar les il·lusions col·lectives. Jo mateix em sentiria del tot reconfortat si em garantis sin que el programa que va formular el savi Jorge Wagensberg en un dels seus

Els predicadors religiosos i els salvadors de pàtries, els impulsors de tantes guerres de la història, no han estat mai proclius a l'humor

aforismes fos assumit plenament pels nostres governants: "Els quatre sentits fonamentals de la convivència humana són el sentit de l'humor, el sentit comú, el sentit crític i el sentit del ridícul." Aquesta és la meua utopia! ¿S'imaginen una administració gestionada per persones que tinguin ben activats aquests quatre sentits? Sobretot el del ridícul! Disposar de sentit del ridícul sol ésser la garantia –l'estímul!– per assegurar l'existència dels altres tres. Si es donés aquest feliç atzar seríem a les portes d'un món feliç. Wagensberg posava molt d'èmfasi en les virtuts del sentit de l'humor. El trobava realment indispensable després de comprovar, alarmat, que en els trenta-un mil versicles de la Bíblia i en la lletra dels cent noranta himnes nacionals no hi ha cap rastre de sentit de l'humor. Els predicadors religiosos i els salvadors de pàtries, els impulsors de tantes guerres de la història, no han estat mai proclius a l'humor. Mancats de sentit del ridícul, han estat incapaces de riure's d'ells mateixos i, sempre tibats, sempre botits de raó, han fet més mal que bé.

La vinyeta

Fer

Ombres

Imma Merino

Dedicat a la Cristina

M'he adonat que just fa 22 anys que soc membre del jurat del premi de novel·la curta Just Manuel Casero, que concedeix la Llibreria 22, de Girona. Aquesta llarga vinculació, la comparteixo joiósament amb Vicenç Pagès i també la disfruto amb els membres (Margarida Casacuberta, Josep Maria Fonalleras i Eva Vázquez) que s'hi van afegir més tard, però que, de fet, també fa molts anys que en formen part. Sumant-hi el llibreter jubilat Guillem Terribas i Jordi Gispert, el seu successor en la gerència de la 22 i com a secretari sense vot del premi, afirmo que aquesta és una "família" (amb tots els nostres problemes i discussions) a la qual em fa feliç pertànyer. Tanmateix, no escric aquest article per celebrar la coincidència que fa 22 anys que soc membre del jurat d'un premi literari organitzat per la Llibreria 22. Ho faig perquè, amb tantes experiències viscudes amb el Casero durant aquest temps, mai m'havia sentit tan emocionada i també orgullosa per la meua vinculació al premi com en la nit recent en què va tenir lloc l'acte d'entrega de la

“També és just que l'acte es fes a La Planeta, lloc que la Cristina tant s'estimava i on va actuar tantes vegades

39a edició. I això va ser perquè va estar dedicat a l'actriu Cristina Cervià, que va morir al març.

Com podia deduir-se de les paraules de Guillem Terribas, conductor de l'acte, era de justícia que la 22 fes aquesta dedicatòria (millor dir-ho així que referir-se a un homenatge perquè ella no en volia) a la Cristina, que, de manera generosa, va participar en

multitud d'actes de la llibreria, sovint llegint fragments d'obres amb la seva veu càlida i clara. Recordant vivències amb la Cristina, vam intervenir-hi els seus germans, Imma i Alfred Cervià, i quatre amics seus: Meritxell Yanes i David Planas, que van compartir-hi l'escenari nombroses vegades i una experiència semblant del teatre, Josep Maria Fonalleras i jo mateixa. Vaig sentir que parlàvem en nom dels assistents perquè bona part dels quals també podien haver explicat les seves vivències amb la Cristina o podien recordar-la al teatre o en tants d'actes amb els quals va il·luminar la vida cultural gironina. És així que l'important és l'amor per la Cristina que es respirava en aquella sala. També és just que l'acte es fes a La Planeta, lloc que la Cristina tant s'estimava i on va actuar tantes vegades. Va ser allà on, fa 21 anys, vaig començar a relacionar-me amb ella en un acte a la memòria de Maria Mercè Marçal, que havia mort feia uns mesos. Que estrany, trist i també commovedor, participar en aquest altre acte, sense ella, però amb ella.

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directores adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurobiològiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmáu (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/4qce3k>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Genuflexions

Tant és el que ha decidit finalment la junta electoral provincial. El cert és que la visita del rei demà a Catalunya és del tot inoportuna. Inoportuna, estalviàble i fora de lloc. Què ve a fer el rei en plena campanya electoral? A entregar els premis Princesa de Girona a Barcelona, perquè a Girona no els volen i se n'han d'anar a 100 quilòmetres de distància? En plena campanya electoral? No hi ha més dates, al calendari? La junta electoral (la sacrosanta junta electoral), com era previsible, no n'ha fet ni cas, del recurs que han presentat JxCat i ERC demanant la suspensió de l'acte reial. Però no deixen de tenir raó moral. Perquè el rei no és una figura ni neutra ni de consens, a Catalunya. Aquell famós 3 d'octubre del 2017 molts ens vàrem quedar glaçats, en sentir-lo. En veure com abandonava la seva suposada neutralitat, com renunciava al seu paper de mediador –que

“La visita del rei a Catalunya, demà, en plena campanya electoral, era si més no estalviàble

en privat defensava– i com prenien partit. Per això tenen raó JxCat i ERC en considerar-lo un acte partidista, per més que la junta electoral –que juga al mateix costat del camp– no ho consideri així. El rei, la reina, la princesa i 250 agents antiavalots extrems que els acompanyen per a l'ocasió seran demà a Catalunya perquè les classes dirigents d'aquest país els facin les genuflexions pertinents. “Fred popular, calor institucional”, vàrem titular en

aquest diari a portada l'abril de 1990 quan el príncep Felip de Borbó va visitar Girona enmig de grans protestes. Demà, ni calor institucional. I la que hi trobi, de calor institucional, serà postissa i carregada d'interessos i perfum d'Íbex 35. Vint anys després d'anar a Girona a recollir el títol de príncep, i ara com a rei, no sembla pas que a casa seva hagin avançat, en calor popular. I no només perquè ara la princesa de Girona hagi de canviar de ciutat per entregar uns premis, sinó perquè la institució que representen és a mínims històrics. Un 1,8 sobre 10. La pitjor valoració de la història obtenia la casa reial a Catalunya quan el CEO en demanava l'opinió (cosa que han deixat de fer, suposo, per no fer-los passar més vergonya). S'ho han guanyat a pols. Fugint de la neutralitat, les seves visites a Catalunya s'han tornat incòmodes. I en plena campanya, més.

EDITORIAL

Més esforç ambiental

La posada en marxa, l'1 de gener, de la zona de baixes emissions de les rondes de Barcelona és, en si mateix, un fet històric. Per primer cop es pren una decisió valenta de cara a millorar la qualitat de l'aire a la gran Barcelona, ja que aquest problema no afecta pas només la capital del país. És una obligat que la mesura arribi tard però és benvinguda si serveix per iniciar un camí, i també que aquest no és un país amb una consciència mediambiental avançada, com la que tenen, per exemple, els països del nord d'Europa. Només cal veure l'índex de recollida selectiva, en especial de la fracció orgànica, de les grans ciutats metropolitanes. I justament per això és important que aquesta mesura es prengui bé, que s'expliqui bé i que s'executi bé. I això partint de la base que segurament, tot i això, queda curta.

Per aquest motiu sorprenen alguns aspectes de com s'està duent a terme. D'entrada, la prohibició d'entrada a la zona de les rondes per als vehicles més contaminants, aquells que no tenen ni adhesiu ambiental, no inclou des de les vuit del vespre fins a les set del matí ni el cap de setmana. Segur que no és el moment de més entrada de vehicles a Barcelona, però, per què es pot contaminar depenent de les hores? La mesura, a més, no afecta els vehicles de transport de mercaderies, furgonetes i camions, i els vehicles de transport col·lectiu de passatgers, que tenen una moratòria d'un any. Per tant, vehicles molt contaminants continuaran entrant a Barcelona les 24 hores del dia. I, a més, aquesta setmana s'ha aprovat la taxa que hauran de pagar els vehicles molt contaminants si, tot i tenir-ho prohibit, volen entrar a la capital. Parlem d'una mesura nova i molt complexa però s'haurien de cercar totes les fórmules per evitar discriminacions i, sobretot, que la ciutadania no se la faci seva.

De reüll

Carme Vinyoles Casas

Encara gràcies!!!

No s'entén com funciona la llei. Quan es tracta de lesions o homicidis, aprofitar-se de la indefensió de la víctima és un agreujant; quan es tracta d'una violació, un atenuant. Els fets: Manresa, octubre del 2016, festa de Halloween en una fàbrica abandonada, una menor d'edat és conduïda per un noi a una caseta on la força i convida els seus amics a compartir l'experiència en torns de 15 minuts. Ella declara haver patit l'escomesa atordida pels efectes de la beguda o de les drogues subministrades i aquest fet, justament, es gira contra seva en considerar

Com més indefensió de la jove, menys pena per als seus violadors

la justícia que, degut al seu estat d'inconsciència, els acusats van poder realitzar els actes sense cap mena de violència o intimidació. Encara gràcies que no els va fer falta! De nou, un missatge amb càrrega de moral rànica: s'ha d'acreditar una resistència heroica en la custòdia del sacrosant temple

del cos femení. I d'intolerable compensació a la valentia dels acusats: com més vulnerabilitat de la jove, menys pena per a ells. Del tot abominable: una relació sexual sense consentiment és una violació (Conveni d'Istanbul), no cal donar-hi més voltes. Per què el Codi Penal manté aquesta distinció equívoca entre el delictes d'abús i el d'agressió? Què és el que realment s'intenta protegir? La llibertat i la seguretat de les dones per descomptat que no. Potser sí que s'entén com funciona la llei. (Dijous a Castellbisbal, nou femicidi: no es fa prou per erradicar la violència masculista. Se'n parlarà en campanya?)

Les cares de la notícia

Ricard Gili

Locomotora del jazz

Ben a prop dels cinquanta anys de trajectòria, el grup dignifica el jazz i la història de la música al país. El director, trompetista i cantant de la banda repassa la trajectòria i la música des dels anys vuitanta. Aviat actuaran en el Voll-Damm Festival de Jazz de Barcelona.

DIRECTOR LAB. ENGINYERIA MARÍTIMA DE LA UPC

Agustín Sánchez-Arcilla

Avís del canvi climàtic

Els responsables de diversos laboratoris centres d'estudis, com ara Sánchez-Arcilla, no paren d'alertar del perill que no s'adoptin mesures a escala internacional per frenar el canvi climàtic. L'especialista en enginyeria marítima preveu que els efectes de l'escalfament durin dues generacions més.

SOTSDELEGAT DEL GOVERN DE L'ESTAT A LLEIDA

José Crespín

Sense tren fins no se sap quan

L'Estat ha explicat aquesta setmana que desconeix quan podrà reobrir la línia de tren convencional que enllaça Tarragona amb Lleida malmesa pels aiguats. Si bé la tempesta va ser històrica, l'ens Adif fa anys que menysté les línies interiors del país, amb desenes d'actuacions pendents.

Tal dia
com
avui fa...

1 any **Petició indigna**
La fiscalia acusa els líders independentistes de rebel·lió sense armes i demana per a ells fins a 25 anys de presó.

10 anys **Cas Pretòria**
El PSC i CDC fan catarsi suspenten imputats. Els partits oficialitzen la retirada de carnets als acusats per Baltasar Garzón.

20 anys **La resposta d'ERC**
Carod-Rovira deixa la porta oberta a estudiar la possibilitat d'un acord de coalició CiU-ERC, sempre que sigui Jordi Pujol qui faci la proposta.

Full de ruta

Jordi Grau

Tornada del bipartidisme

Cal ser perfectament conscients que en temps electoral es parla i es fan discursos bàsicament per moure un electorat propi estancat o per aconseguir aquells vots que en un moment determinat poden anar a una opció política que no sigui la seva. Així va créixer Ciutadans i així creix Vox, però en temps passats ho va fer el PSOE de Felipe González menjant-se la UCD de Suárez, o el PP d'Aznar fent un fals gir al centre que li va permetre la majoria absoluta del 2000. Pedro Sánchez se la va jugar convocant noves eleccions i es va equivocar de tal manera que anant molt bé haurà aconseguit quedar-se més o menys igual i enfortir un PP que estava a les últimes. És clar que potser això era el que es buscava, diuen els més malpensats, els que creuen que del que es tractava era d'aconseguir una gran coalició del que abans anomenàvem esquerra i dreta espanyoles i que governi uns anys amb uns punts consensuats pel gran capital i pel que abans anome-

Autoeliminats Ciutadans, expulsats Podem i descartats els partits d'obediència catalana, queda la gran coalició 'de facto', pendent del que passi a Catalunya

nàvem poders fàctics, que en definitiva ara són els que estan manant: enretirat i expectant l'exèrcit, és ara el poder judicial el que mana damunt la resta i arrossega el poder executiu i legislatiu. Aquella gran coalició enyorada que es basa en el principi de la unitat d'Espanya però darrere de la qual hi ha el poder econòmic; és a dir, el mateix que va pivotar els darrers anys de la dictadura i els llargs anys de la Transició després que l'autèntic esperit d'aquesta morís amb el 23-F d'aquell Tejero a qui obren passadissos i que va ser una marioneta utilitzada pels que realment van moure els fils del cop d'estat. Autoeliminats Ciutadans (esperem-ho), expulsats Podem de la possibilitat de sumar una majoria d'esquerres per les pressions econòmiques i descartat el paper dels partits d'obediència catalana, què queda? La gran coalició de facto, el bipartidisme de sempre amb el PNB que sempre se n'aprofita, i bé que fa. Aquest és el panorama, però el que passa a Catalunya els marca definitivament per als pròxims anys.

Tribuna

Dolors Marín Tuyà. Sociòloga

Som comunitat en acció

Diuem que som entre dos i tres milions de persones mobilitzades a favor de l'autodeterminació del poble català. Sabem que l'assolirem, ja que confiem i persistim sense defalliment en aquest projecte que ens uneix i acobla. Som comunitat en acció, subjecte col·lectiu, un tot amb psiquisme i personalitat col·lectiva concreta i demòtica.

SOM LA FORÇA AMB PLENA SOBIRANIA, som democràcia. I estem en acció per una raó, volem que tots els poders de l'Estat emanin del nostre poble, i no ser manats per un altre poble ni ser esclafats pels seus poders. Confiam en nosaltres. Vivint el moment present sentim que ens acompanya la força necessària. Vivim una gran experiència que, com les grans gestes, neixen amb tots els ingredients per a arribar a terme: llum, força i goig.

LA FORÇA NECESSÀRIA ENS VE DE LA PASSIÓ. Hi ha qui ens recomana que dominem les passions i les subjectem a la raó. Quan en realitat són coses dife-

rents i independents, però també estretament relacionades. La força passional, un cop nascuda, no pot ser negada, només pot ser guiada a fi de bé... com l'agricultor amb un cop d'aixada distribueix el doll d'aigua pels diferents canalons del seu hort. La passió és empena vivencial i ens fa de motor, nosaltres la conduïm.

SOM UN POBLE PROFUNDAMENT EMOCIONAL. L'emoció que ens mou és desig i és il·lusió, captivament per la vida conjunta, projecte vital de futur, i és entusiasme. Ni amb la repressió ni les porres ens convertiran en una fanàtica societat massificada i amorfa. Ben al contrari, ens empenyen a persistir i a cohesionar-nos entorn el Consell de la República i la comunitat de comunitats dels Països Catalans, tal com proposava en Lluís Maria Xirinacs i la nostra joventut que també es planta.

SOM UNA COMUNITAT VIVA, canviant, creativa, adaptativa amb la sensibilitat i l'habilitat despertes i a flor de pell. La

vida és un art, i allò que no té art és inert, mort, pura mecànica, i esquartera la comunitat. Quan falta l'art es fragmenta la intercomunicació essencial. L'art reivindicativa sempre floreix quan el poble està lluitant pel seu futur. Lenin només encapçalava masses, plebs... que tristament han de menester protectors (*tribuni plebis*) que passen davant.

LA COMUNITAT, el poble, no ha de menester líders. I el poble mai no va un pas enrere. Fa cap al lloc oportú en el moment oportú, i això és exactament exactitud, *ex-actis*, segons esdevenen les coses. Tenim el jo comunitari, l'autoconsciència col·lectiva, en forma.

CAL FER UN LLOC D'HONOR en el nostre espai cerebral, envaït d'egoïsmes, a l'egoïsmes comunitari. Si som generosos i magnànims cedirem la millor part de la nostra ment a la persona comunitària i descobrirem que, en comptes de perdre-hi, guanyem el cent per u a favor de participar en una realitat francament superior.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Generalització

■ Tot i l'animadversió d'una democràcia de 3a divisió, em dol comprovar com hi ha qui generalitza conceptes sensibles. Per exemple, no saber discernir prou entre els termes *espanyol* i *espanyolista*. No entenc que, quan des del règim del 78/155 menteixen, ens insulten... s'hagi de respondre amb desqualificacions globals contra els espanyols. És una desraó i extralimitació. Les generalitzacions solen ser errònies i injustes. Hi ha força gent a l'Estat que no és radical nacionalista, que estima Catalunya, la ciutadania i els drets que reclamem. Que saben diferenciar que una cosa és on has nascut i una altra de ben diferent el dret a decidir com a poble millenari. Hi ha persones i col·lectius que, tot i sentir-se d'identitat espanyola, de-

fensarien fins al final la nostra llibertat.

No hem de caure en el parany dels imperialistes i donar-los peixet. Davant paraules ximpls, com si fossin brams d'ase. A la nostra. N'hi ha que no evolucionen. O pitjor, que retrocedeixen pel que fa a pensament i actituds, emparentats amb aquell tal Galinsoga de "catalanes de mierda" de fa 60 anys o del "me gusta Cataluña, a pesar de los catalanes" de Santiago Bernabéu el 1968. S'ha de saber destriar l'adversari amb poder de l'alfabet servil. Totalitaris ambdós, el primer busca tots els mecanismes per sotmetre't, el segon és fruit de l'animadversió d'anys i panys de creure's i expandir una història reescrita amb fel i sang.

Davant els neofranquistes del 155, tothom a votar! Tu ja m'entens...

SALVADOR DOMÈNECH
Sant Quirze del Vallès (Vallès Occidental)

La batalla continua

■ El jovent té pressa. No s'està per orgues. Cal fer alguna cosa perquè l'Estat reaccioni. Seguint els postulats que els hem ensenyat en els darrers anys, no volen actuar violentament però amb la sang calenta no poden estar-se de braços creuats, necessiten fer alguna cosa, un motiu per deixar anar la ràbia acumulada per la indiferència d'aquest Estat pretensament sord al clam popular.

Violència? Sí, la del govern opressor que no vol sentir la veu d'un poble que reclama unes millores de finançament equiparables amb la despesa de la producció territorial. Si un produeix més que els altres, lògicament n'ha de rebre més que la resta que hi viuen a remolc. Això vol dir més des-

pesa en infraestructures, en sanitat, en assumptes socials, ajudes en l'exportació, etc. Pretén que, ignorant-ho, el tema es vagi diluint i acabi desapareixent.

No entenc gaire bé per què ens volen provocar, segurament per donar la imatge que no som tan pacífics, però si els policies no sortissin abillats com a antdisturbis no passaria gran cosa. És que venen a provocar, i prou calents estan els ànims per haver d'aguantar un silenci insultant i a més haver de fer front a un menyspreu d'aquest grau.

Arran del primer d'octubre del 17, quan aquests cossos de defensa públics van atonyinar els nostres pares, mares, amics, veïns i altres familiars sense cap raó, és lògic que actuïn així. Llavors la independència era l'opció més raonable, ara és l'única sortida.

QUIM ROMÁN MORENO
Terrassa (Vallès Occidental)

La frase del dia

“La independència d’Escòcia és a tocar”

Nicola Sturgeon, MINISTRA PRINCIPAL D’ESCÒCIA

Tribuna

Imma Tubella. Catedràtica de comunicació i exrectora de la UOC

Espanyistan

Agafo aquest títol emmanllevat del llibre de l’Aleix Saló publicat l’any 2012 fent referència a la crisi immobiliària, però que ara resulta tan apropiat que fins i tot he vist diverses pintades reivindicant-lo.

Com ha dit aquesta setmana el president Puigdemont a *The Times*, l’Estat espanyol perd davant del moviment independentista perquè lluita amb armes del segle XIX contra gent que fa temps que viu i actua amb eines del segle XXI. I jo afegiria que no només lluita amb armes del segle XIX sinó que la seva mentalitat ha quedat estancada al segle XVI. Aquests dies en tenim exemples escandalosos, com la censura contra Tsunami Democràtic amb mentides que no trigaran gaire a descobrir-se que ha estat un acte fallit perquè l’aplicació sempre s’ha pogut baixar. Quina classe de mentalitat encara pot creure que enviant la Guàrdia Civil es pot controlar internet?

Un altre trist exemple ha estat l’espectacle de la vicepresidenta del govern espanyol en funcions i candidata del PSOE a les properes eleccions, Carmen Calvo, dient una barbaritat darrere l’altra i demostrant que malgrat ser catedràtica de dret constitucional desconeix la història i la normativa internacional més bàsica. Ha dit que en José Antonio Primo de Rivera va ser una víctima, faltant greument al respecte a les víctimes reals que encara estan enterades a les cunetes, declaracions que sumades al funeral d’estat que el seu govern ha permès pel dictador, resulta tan desconcertant que només s’entén en el marc d’una monarquia bananera. També ha parlat de la Constitució com un dogma inamovible oblidant que es va votar, que s’ha modificat i que es pot tornar a votar quan calgui, i ha afegit que votar és democràtic, però amb la llei a la mà, oblidant que les lleis les elaboren els polítics que hem escollit votant. I la perla final. Ha dit que el seu

partit no parlarà mai amb el govern català sobre el dret a l’autodeterminació perquè “no existeix”. I jo em pregunto com una persona amb aquestes llacunes de formació tan importants pot haver arribat al càrrec que ocupa. Són llacunes o és la invenció d’un relat que sap que és fals però que fa guanyar vots unionistes?

No entraré en el debat sobre si el dret a l’autodeterminació és aplicable o no a Catalunya perquè és un debat absolutament manipulat pels estats que acostumen a oblidar que no són més que instruments al servei dels ciutadans, i en cap cas entitats sagrades dipositàries de la veritat absoluta. En tot cas, el dret a l’autodeterminació existeix recollit en la legislació internacional ratificada per l’Estat espanyol i és un principi fonamental dels drets humans, plantejat en termes de respecte a la sobirania popular des del segle XVIII durant els debats que van conduir a la Declaració d’Independència dels Estats Units o a la Revolució Francesa, present durant el segle XIX en teòrics com Bakunin o en les discussions durant la Primera i la Segona Internacional, formalitzat jurídicament per primera vegada a la Carta de les Nacions Unides ratificada l’any 1945 i recollit en diferents declaracions importants del dret internacional com la Declaració Universal dels Drets Humans.

“Quina classe de mentalitat encara pot creure que enviant la Guàrdia Civil es pot controlar internet?”

D’altra banda, el dret a l’autodeterminació ha estat present en sentències àmpliament debatudes aquests darrers anys a Catalunya, com la sentència del Tribunal de Justícia de La Haia sobre la declaració unilateral d’independència de Kosovo, no sempre citada de manera curiosa, ja que les xarxes han fet córrer interpretacions que no s’ajusten al que diu. Però el que diu, cito textualment, és que “El dret internacional general no conté cap prohibició aplicable respecte de les declaracions d’independència. La declaració d’independència de 17 de febrer de 2008 no infringeix el dret internacional general”. És a dir, que el tribunal deixa clar que el dret unilateral d’independència no ha d’encaixar forçosament amb la legalitat constitucional de l’estat en qüestió perquè, de fet, el dret a l’autodeterminació, i encara més el dret a declarar unilateralment la independència, vulnera, per definició, la legalitat constitucional, i la legalitat constitucional no és una qüestió inalterable, tot al contrari, s’ha de poder anar adaptant a les necessitats i a les demandes de la gent, de la sobirania popular, base de tota democràcia.

En aquest sentit, no entenc que la vicepresidenta d’un govern que es presenta com la democràcia millor del món no accepti el principi de sobirania popular que representa el dret a l’autodeterminació, perquè, segons la meua manera de pensar, la voluntat dels ciutadans ha de comptar per a poder decidir el seu futur. D’altra banda, el fet que digui que no existeixi no acabo de decidir si es tracta d’una manca bàsica de coneixements, molt impròpia del seu càrrec, o que realment té raó la pintada i l’Estat espanyol cada cop s’acosta més a Espanyistan, entenent l’expressió no com un menyspreu als països acabats amb “tan”, res més lluny de la meua intenció, sinó com a metàfora del caos que viuen alguns d’ells.

De set en set

Jaume Oliveras

Terroristes

Ales Espanyes ho tenen clar: a Catalunya hi ha 2.300.000 terroristes i cal emprendre una gran campanya contra ells. Aquest és el nombre dels declarats, però n’hi pot haver de no detectats i fins d’amagats, i així és millor no deixar que es comptin, votant en referèndum, no fora que en sortissin més.

Als súbdits del Regne d’Espanya, sempre els han agradat les croades contra l’infidel, una forma d’engrandir el seu poder i la seva glòria. La història és plena d’exemples i fins el dictador de trista memòria, de qui s’ha passejat la mòmia amb honors de segon funeral d’estat, va amagar una ensulsiada militar sota la bandera d’una *crusada*. I els hereus de la ignomínia encara aprofiten qualsevol esdeveniment per recordar-ho, amb els crits de rigor i voltejant el drap de la gallina.

La realitat ensenya que Catalunya fou vençuda i annexionada, i no es pot amagar que és un país ocupat, amb la fèrria gestió del *derecho de conquista*. Sense oblidar el generós servei d’un bon estol de botiflers. Acceptar aquesta realitat és el que s’exigeix al poble català i qui no ho accepta aviat és acusat de terrorista.

Per caprici del president estatal en funcions, estem en context electoral i el ventall de partits nacionalistes espanyols ha decidit centrar la campanya en la denúncia del terrorisme català. La culpa de tot és dels 2.300.000 terroristes, que converteixen tot el que toquen en violència i maldat, tot per haver volgut votar i demanar que es reconegui el dret a decidir. Per mantenir aquest mantra val l’engany més groller i administrar la mentida, atiant el foc purificador on han de cremar tots els separatistes.

M’inculpo. Em sento malament, perquè ara descobreixo que jo també soc terrorista, quan no tolero de bona gana que trepitgin els meus drets.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

Miting central d'ERC per al 10-N al pla de Lledoners

Rufián i també Aragonès fan una crida a superar el PSC a Catalunya

Enderroc d'un edifici al barri de la Salut de Badalona

L'alcalde, Pastor, decreta tirar a terra el bloc amb aluminosi que no s'havia rehabilitat

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

El clamor dels r

CLAM Familiars i detinguts en les darreres operacions contra l'independentisme fan una protesta col·lectiva i simultània a les quatre capitals **RELAT** Denuncien múltiples irregularitats en els arrestos **REFLEXIÓ** La Paula censura la visió "romàntica" d'uns empresonaments viscuts en primera persona a Wad-Ras

Francesc Espiga
BARCELONA

En una iniciativa en què es va voler emfatitzar la reivindicació col·lectiva per damunt dels relats individuals narrats cas per cas, els familiars i alguns dels detinguts durant les mobilitzacions contra la sentència del Tribunal Suprem o en operacions policials recents, com ara la Judes, van participar ahir al migdia en un acte de caràcter reivindicatiu que es va fer de manera simultània a Barcelona, Girona, Tarragona i Lleida. A banda de reclamar la posada en llibertat de tots els encausats i l'arxivament de tots els processos judicials en curs, la concentració també va servir per enumerar una llista de suposades anomalies que s'haurien comès tant en el moment de prestar-los assistència jurídica com a l'hora d'aplicar-los determinats règims penitenciaris. "Es tracta d'una repressió furibunda i violenta", sintetitzava, en un dels paràgrafs, el manifest que es va llegir en cadascuna de les quatre convocatòries.

En el cas de la de Barcelona, es va fer a la plaça del Rei. Entre els centenars de persones que s'hi van aplegar, hi havia les antigues diputades de la CUP Eulàlia Reguant i Mireia Boya, i el candidat de JxCat al Senat Roger Español. Enmig de crits amb proclames com ara "No esteu soles", Mercè Rue-

da, la mare d'un jove, Francesc Colomines, que està reclus a Can Brians des del dia 19, després d'una protesta a Barcelona, va ser l'encarregada de llegir aquest escrit redactat a diverses mans. Al marge de recordar que en les últimes setmanes hi ha hagut més de 200 detencions i 30 empresonaments al conjunt de Catalunya, el text recalca que aquesta "repressió" té un caràcter polític i, per tant, tots els implicats s'han de considerar "presos polítics". Així mateix, es va assenyalar que les càrregues policials han provocat un estol de ferits, i és

El jutge decreta presó per a un detingut en les protestes recents

per això que es demana "que assumeixin responsabilitats polítiques els que n'han estat responsables". El nom del conseller d'Interior, Miquel Buch, no es va sentir en cap moment. Però més d'un, i de dos, van donar per descomptat que era un dels destinataris del missatge.

També va parlar David Ros, oncle de Jordi Ros, que des del 23 de setembre està reclus a Soto del Real després de ser capturat per la Guàrdia Civil, juntament amb vuit persones més, acusades inicialment de terrorisme, estralls o tinença d'explo-

sus, en el marc de l'operació Judes. Aquest va ser el parlament en què la denúncia va quedar més reduïda a un pla de detall, ja que Ros va assegurar que durant la detenció d'aquestes nou persones es van produir nombroses "irregularitats", com ara limitar el dret d'assistència per part d'un advocat, que un dels implicats hauria hagut d'esperar fins a 30 hores per parlar amb el seu lletrat, "intents d'interrogatori" durant els trasllats, "coaccions" per part dels agents de la Guàrdia Civil i l'aplicació del règim carcerari "més dur", l'aïllament a dos dels empresonats. Els advocats també censuren que encara no han tingut accés al sumari, tot i que ja no és secret des de fa dies.

El testimoni de la Paula

Andrea, Txènia i Paula són tres noms que s'han sentit, i molt, aquests dies durant les protestes posteriors a la sentència. Totes tres van ser arrestades per la policia en el transcurs de les mobilitzacions, i després, i per ordre judicial, van ser empresonades a Wad-Ras. La Paula —que hauria estat reduïda per la policia després d'una càrrega mentre ajudava un noi que hauria caigut a terra— tot just n'ha sortit aquest setmana passada, i ahir en va voler donar testimoni per primer cop. "No han estat dies fàcils... S'ha vist la cara més fosca de la repressió", va exposar, i alhora censura-

La Paula, parlant en l'acte de Barcelona. Al costat, els de Tarragona i Lleida ■ ACN / F.E.

Les frases

“Hem respost a la sentència de manera exemplar i no cedirem al xantatge de l'Estat espanyol”

Paula
EMPRESONADA A WAD-RAS

“Els set empresonats per l'operació Judes ho estan per les seves idees. Per tant, també són presos polítics”

David Ros
ONCLE DE JORDI ROS

va la visió "que dona una imatge romàntica de la presó; la presó t'anulla com a persona", va assegurar. En una allocució molt més política, i fonamentada en l'experiència pròpia de deu dies de reclusió, aquesta jove de 23 anys també va tenir unes pa-

raules de record "per a les dones migrades que són a Wad-Ras per intentar sobreviure a la misèria", i de les quals va dir que també han de ser tractades com a "preses polítiques".

També van prendre la paraula una coneguda del Mario, un noi de 23 anys

que va ser arrestat el 16 d'octubre quan tornava en cotxe d'una manifestació i que a hores d'ara encara continua tancat a Quatre Camins. "El seu és un segrest institucional", es va dir. *A priori*, aquest havia de ser el darrer parlament, però Alerta Solidària, el col·lectiu que dona suport legal a molts d'aquests detinguts, va haver d'improvisar un darrer missatge. Feia una estona, el jutge havia decretat presó provisional per a l'Èrik, un jove de Terrassa que va ser arrestat dimecres per atemptat a agents de l'autoritat, lesions i desordres públics. ■

L'APUNT

Vox no fa por a la Lliga

Marta Sardà

Ves per on, a la Lliga de Futbol Professional, li fan molta més por els independentistes/demòcrates/pro drets humans/pro drets civils (esculli cadascú l'epígraf que més l'identifiqui) que no pas els ultradretans de Vox. Davant les continuades protestes als carrers arran de la sentència del procés, no va dubtar ni un moment a traslladar el partit del Barça-Madrid al 18 de

desembre. En canvi, va permetre que Vox fes campanya ahir a la zona de rebuda dels aficionats de l'Espanyol, situada a pocs metres de l'entrada de l'estadi, poc abans del partit contra el València. Són les maneres de Javier Tebas, president de la Lliga. Exmilitant de Fuerza Nueva, al gener va dir sobre Vox que "Espanya necessitava una alternativa així". Això sí que fa por.

epresaliats

"L'Estat ens té engabiats com un ocell"

En la concentració que es va fer a Lleida, es va poder escoltar un àudio d'un minut de durada amb un missatge del Martí, un dels cinc detinguts de la demarcació que estaven en presó preventiva després de ser arrestats durant una mobilització contra la sentència. En el missatge, que es va enregistrar el dia 1, el Martí reconeix que "no s'acostuma" al règim penitenciari –ja fa 19 dies que està en aquesta situació–, i va assegurar: "Malgrat que l'Estat ens té engabiats com un ocell al qual volen tallar les ales, cap cel·la pot erradicar les ambicions de llibertat del nostre poble." A Tarragona, hi va intervenir Marta Domènech, la mare d'un dels tres nois de la zona, David Solé, que està reclòs per ordre judicial. Segons el relat que va fer, en David està "bé i fort, malgrat estar empresonat injustament", i va agrair el suport, tot i que fins ara només ha rebut una carta enviada des de Granollers. Durant l'acte, el portaveu d'Alerta Solidària, Lluís Madurell, va denunciar la repressió de l'Estat i que els tres joves empresonats van ser "humiliats i vexats" durant les detencions. Així mateix, va considerar que les causes judicials no tenen recorregut i va vaticinar que la majoria dels casos s'acabaran arxivant.

Nou VOLKSWAGEN T-CROSS

Volkswagen T-Cross Edition 1.0 TSI 70 kW (95 CV) manual.
Emissió de CO₂ (g/km): 134 (NEDC: 116). Consum mitjà (l/100 km) de 5,9 (WLTP).

Volkswagen

Autopodium Girona, Figueres, Lloret, Olot, Mont-ras i Sant Feliu de Guixols

www.autopodium.com

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Familiars i amics dels cinc joves detinguts a Girona arran de la sentència de l'1-0 ■ GUILLERMO MARTÍN

Familiars i amics dels joves detinguts a Girona reclamen la seva llibertat

Unes 300 persones donen suport a l'acte en què es denuncia que els nois empresonats a Puig de les Basses van ser colpejats quan se'ls va detenir

U. Comas
GIRONA

Familiars i amics dels cinc detinguts a Girona, amb el suport d'unes 300 persones, van demanar-ne ahir la llibertat i van fer pública la situació en què estan els cinc joves a la presó de Puig de les Basses, a Figueres, a més de denunciar que quan van ser detinguts van rebre cops de la policia. Els familiars i amics van explicar la situació d'angoixa que han suportat i van fer una crida a continuar lluitant per la seva llibertat. Des de l'organització anti-repressiva Alerta Solidària es va denunciar la "complicitat de la policia catalana" en "la repressió dels cossos de seguretat espanyols" al "poble català". Segons la seva portaveu, Carla Costa, aquesta col·laboració confirma la "criminalització" dels manifestants.

Joan Llach, pare d'en Robert, un jove de Girona que, segons els seus amics,

La frase

“Qui es pensi que tot això no va contra ell té un problema gravíssim. La deriva és totalitària”

Joan Llach
PARE D'UN DELS DETINGUTS

va ser detingut per la seva “estètica”, afirma: “Jo no hi entenc gaire, de tot això, però el que sí que es pot dir és que l'Estat espanyol està derivant cap a un estat sense drets”, va dir el pare de Robert Llach, que va criticar la criminalització de què són víctimes els joves. També des del grup de suport a en Robert, Laia Alemany va comparar la situació viscuda amb el “terror psicològic” retratat en el documental *Ciutat morta* basat en una càrrega policial a Barcelona el 2006. Des d'aquest grup es va denunciar la realitat que viuen els detinguts i es va in-

La xifra

300

persones van donar suport als familiars i amics dels detinguts en la roda de premsa d'ahir a Girona.

sistir en el fet que no haurien de ser a la presó, que cap d'ells “feia res de dolent” i que han acabat empresonats de manera “innecessària i immerescuda” en espera d'una sentència.

Pel que fa al Pau Sánchez, el jove de Llagostera, des del seu grup de suport es va destacar que és un jove “alegre i amb principis nobles de llibertat” i que quan va ser detingut va ser apallissat: va resultar ferit amb traus a les cel·les i li van trencar les ulleres, de manera que, en tenir greus problemes de visió, ha estat molts dies sense poder

fer res. Des dels dos grups de suport hi van afegir que els joves estaven molt agruïts “per tot el que s'està fent des de fora”.

D'origen estranger

Pel que fa als altres tres detinguts, el seu cas va ser exposat pel representant de les entitats que treballen amb el col·lectiu migrant i que van denunciar que els amics dels detinguts no s'atreuen a explicar la situació per “per por de represàlies”. Així, es va considerar que a Catalunya “es viu en un estat d'excepció permanent” per a aquelles persones immigrants o que no tenen papers. En aquest cas, dos dels detinguts, segons es va explicar ahir, tenien papers i havien cursat programes de suport, però van ser tancats “perquè la jutgessa va dir que hi ha falta d'arrelament”. “Denunciem des de diferents entitats el racisme institucional”, va dir el portaveu. ■

Les protestes reobren el debat per identificar els antiavalots

Una comissió del Parlament podria discutir enguany la proposta d'AI i Irídia d'endurir l'actual normativa

Un agent antiavalots dels Mossos sense el número operatiu policial (NOP) visible, el 18 d'octubre, a Barcelona ■ ARXIU

Redacció
BARCELONA

Les frases

Les denúncies d'abusos policials en els disturbis de les protestes contra la sentència del procés han reobert el debat sobre la identificació dels antiavalots dels Mossos, que organitzacions pro-drets humans reclamen que sigui visible, amb una numeració curta, fàcil de recordar i d'ús obligatori, escrita amb tipografia més gran. Si el calendari es compleix, abans que acabi l'any es podria discutir en una comissió del Parlament la proposta d'Amnistia Internacional (AI) i el centre Irídia per endurir la normativa actual, que data del 2013.

La proposta de resolució, a la qual ja s'han sumat ERC, els comuns i la CUP, advoca perquè els agents de les unitats Brimo i ARRO llueixin de manera visible el número operatiu policial (NOP) a l'esquena, el tors i el casc, i proposen un termini de transició de sis mesos perquè es compleixi amb l'obligació.

“Les imatges d'aquests dies demostren que no tots [els antiavalots] van identificats”, ha denunciat la coordinadora d'AI a Catalunya, Adriana Ribas, que ha alertat d'un augment “significatiu” en els

“La reforma permetrà perseguir actuacions il·legals, com els cops de porra al cap”

Andrés García Berrio
ADVOCAT D'IRÍDIA

“Les imatges d'aquests dies demostren que no tots els Brimo o ARRO van identificats”

Adriana Ribas
COORDINADORA D'AI A CATALUNYA

darrers dos anys de “dispositius sencers” sense NOP o amb aquest tapat per les armilles antitrauma. Una situació, segons Ribas, que afavoreix la “impunitat policial” davant un excés. En la mateixa línia, l'advocat Andrés García Berrio, d'Irídia, ha afirmat que aquesta reforma permetrà perseguir “actuacions il·legals” com per exemple els cops de porra al cap.

El portaveu del sindicat de Mossos Fepol, Toni Castejón, ha assegurat que els agents “ja van identificats”, alhora que ha exigint que “tots juguin en igualtat de condicions”, referint-se als manifestants que van amb caputxa i la cara tapada. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Sense dret a manifestar-se

RESTRICCIÓ • Més d'un centenar de persones tenen prohibit assistir a manifestacions a Catalunya arran dels disturbis per la sentència **DEBAT** • Els tribunals hauran de pronunciar-se sobre la legalitat d'aquesta mesura, aplicada el 2014 a Can Vies

Mayte Piulachs
BARCELONA

Prohibició d'assistir a manifestacions mentre duri la instrucció. És la mesura cautelar imposada per jutges de Barcelona, Girona i Tarragona a més d'un centenar de les 200 persones detingudes durant les dues primeres setmanes de mobilitzacions contra la sentència del Suprem. Una de les darreres a acceptar aquesta restricció ha estat Xènia Garcia, a canvi d'obtenir la llibertat provisional, després de quinze dies tancada al penal de Wad-Ras. En el cas dels jutjats de Lleida s'ha imposat l'ordre d'allunyament de la subdelegació del govern espanyol i d'Hisenda, on es van produir aldarulls.

El dret a manifestació és un dret fonamental i la seva restricció no està emparada explícitament en cap llei. Aviat, les audiències provincials s'hauran de pronunciar sobre aquestes mesures, com també sobre les 26 presons provisionals imposades. El precedent més recent es remunta a fa cinc anys i es van dic-

Manifestació al carrer Marina de Barcelona contra la severa condemna del Tribunal Suprem als independentistes catalans, dissabte passat ■ JOSEP LOSADA

tar respostes oposades: uns tribunals van revocar la mesura de prohibir anar a protestes i altres la van validar. Des de llavors, no hi ha hagut noves resolucions i el Tribunal Suprem no s'ha pronunciat sobre aquesta qüestió, segons juristes consultats. L'alt tribunal espanyol, a partir d'un cas concret, fixa un criteri quan hi ha resolucions contràries, com va passar en el cas de la pro-

hibició de fer servir durant un temps el metro a carteristes condemnats, que va avalar el març del 2018.

Va ser amb l'esclat d'incidents en el desallotjament de la casa social ocupada de Can Vies, al barri de Sants, que jutges de Barcelona van imposar la prohibició d'assistir a manifestacions a uns 25 activistes, una mesura insòlita que els advocats de moviments so-

cial recorden haver vist de forma excepcional per la vaga del 29 de març del 2012. Els advocats defensors d'Alerta Solidària, agrupació de l'esquerra independentista, sostenen que aquesta mesura és un càstig a la dissidència. Alguns dels activistes de Can Vies van recórrer contra aquesta restricció, i la secció sisena de l'Audiència de Barcelona els va donar la raó en considerar que és

2018

El Suprem va fixar, en un ple, que era correcta la condemna de prohibir anar en metro durant un temps a un carterista. Unificava criteris davant les resolucions oposades. Sobre la restricció del dret a manifestació, el Suprem no s'ha pronunciat.

“un dret consagrat en l'article 21 de la Constitució”. Per contra, la secció vuitena, llavors presidida per Jesús María Barrientos, actual president del TSJC, considerava que sí que es podia acordar en funció de la gravetat dels fets i per evitar una limitació major com és la presó provisional.

Una de les jutgesses que van imposar aquesta mesura va basar-se en l'argument del fiscal que l'article 13 de la llei d'enjudiciament criminal permet adoptar les mesures cautelars necessàries per a la protecció de les persones i béns, i en el 544, que possibilita la restricció de la llibertat ambulatoria a persones amb un procés penal obert. El ponent de la resolució de la secció sisena, el magistrat José Luis Ramírez, però, va defensar el dret a manifestació “com un dret en si mateix” fonamental “per a la salut del sistema democràtic”. I va sostenir que la llei que es va aplicar per a la prohibició no serveix en aquest precepte, quan està en joc un dret fonamental. “La mesura acordada no té l'imprescindible suport legal”, va concloure. ■

Albert Dalmau Estadístic, agredit per la policia espanyola

“No sentia por, era indignació”

PARADOXA • “És inacceptable que ens pegui qui ens ha de protegir” **FETS** • “A l'aeroport em van donar un cop de porra quan no havíem ni tirat un paper a terra” **REACCIÓ** • “Des de llavors, m'he seguit manifestant sempre que he pogut”

Laia Bruguera
BARCELONA

La imatge que acompanya aquesta entrevista va ser feta pel fotògraf d'El Punt Avui Oriol Duran el dia de les protestes a l'aeroport contra la sentència del Tribunal Suprem. El protagonista és Albert Dalmau, estadístic especialitzat en salut pública de 41 anys que tot i veure que de la furgoneta policial en baixava un agent amb porra a punt de carregar no es va moure.

Per què no va fugir, com la gent que tenia al voltant?
Em vaig quedar allà, agenollat

i amb els braços alçats perquè era injust i inacceptable que ens pegui qui ens ha de protegir.

No sembla que tingués por.
El que estava és indignat i molt empenyat. Tinc una discapacitat des de petit i soc homosexual i he lluitat molt per defensar els drets humans i el respecte a la diversitat i no vull viure en un estat que ha creat un odi cap a la diferència ideològica.

Què en pensa de la criminalització que s'està fent de les protestes juvenils?
A l'aeroport a mi em van pegar sota les costelles quan no ha-

Albert Dalmau en el moment que estava a punt de ser colpejat per la policia ■ ORIOL DURAN

viem ni tirat un paper a terra. Després van venir les grans càrregues i vaig tornar a veure clarament que els atacs els co-

mençava la policia. Qualsevol animal, per instint, davant dels atacs i la por es defensa. Això feien els joves, fer barri-

Qüestió de drets

Albert Dalmau fa anys que lluita pels drets de les persones amb diversitat funcional o els homosexuals. El 2012 va prendre consciència que també la lluita nacional era un tema de drets fonamentals.

cadetes per defensar-se.

Què sent quan veu la foto que acompanya aquesta entrevista?

Orgull. És la demostració que són ells els que actuen malament. Em fa pensar que ens han perdut i que així no guanyaran.

Continuarà protestant?

El dia de les protestes a l'aeroport em van pegar a quarts de sis i em vaig quedar allà fins a la una de la matinada. Després he seguit manifestant-me sempre que he pogut. És cert que no he estat a primera línia com aquell dia, però si hi he de ser, tornaré a posar-m'hi. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

ERC aplegava milers de persones en el miting central de campanya, ahir, a l'esplanada del darrere de la presó de Lledoners ■ EFE

Crida d'ERC a respondre al PSOE amb victòria independentista

- Aragonès reivindica Esquerra com l'única força que pot fer guanyar el sobiranisme el 10-N
- Rufián considera una "emergència" que el republicanisme derroti el PSOE per forçar-lo al diàleg

Xavier Miró
SANT JOAN DE VILATORRADA

El republicanisme català ha de guanyar les eleccions espanyoles del 10-N i derrotar el PSOE a Catalunya perquè les urnes no siguin un aval a la repressió i per forçar que s'obri la via del diàleg. ERC ho va reivindicar en el seu miting central de campanya, ahir al migdia, des de la presó de Lledoners, quan es complien dos anys exactes de l'empresonament de l'exvicepresident Oriol Junqueras i de l'exconseller Joaquim Forn. Després d'haver estat disposada a invertir Sánchez en la investidura fallida, ERC respon avui a l'enduriment del discurs del PSC-PSOE contra l'independentisme amb atacs igualment durs.

El candidat d'ERC al Congrés, Gabriel Rufián,

va fer una crida al vot útil dirigida a tots els demòcrates i republicans del país, encara que no siguin independentistes, per reforçar la via política del diàleg, que adverteix que només s'aconseguirà amb la "derrota unànime" del PSOE a Catalunya. De fet, Rufián va qualificar d'"emergència social, política i nacional" la victòria republicana, "i tant és quines siguin les sigles", amb referència a ERC, JxCat, la CUP i En Comú Podem. Va ser el vicepresident del govern català, Pere Aragonès, qui va reivindicar ERC com l'única opció "que pot aconseguir i garantir la victòria del independentisme" diumenge vinent.

El PSC-PSOE, l'única força que pot disputar la victòria a ERC segons les enquestes, va ser el blanc de la majoria de crítiques

Les frases

“Fem una crida als demòcrates i republicans. El diàleg requereix la derrota del PSOE”

Gabriel Rufián
CAP DE LLISTA D'ERC AL CONGRÉS

“L'única força que pot aconseguir i garantir la victòria de l'independentisme és ERC”

Pere Aragonès
VICEPRESIDENT DEL GOVERN CATALÀ

“No descarrilarem. Som el present de la majoria de catalans que faran possible la república”

Joan Tardà
EXDIPUTAT AL CONGRÉS

Del patiment a la majoria democràtica republicana

L'eurodiputada Diana Riba, dona de Raül Romeva, i la candidata Montse Bassa, germana de Dolors Bassa, van fer els retrets més dolorosos. Riba va recordar que Sánchez veu les condemnes a presó com el "punt final al procés", i el va advertir que "els que avui es manifesten als carrers no comencen ni acaben res", perquè continuen la lluita de La Canaden-

ca, la lluita feminista o la lluita contra el servei militar obligatori. Bassa va expressar la seva "ràbia i dolor" en sentir Sánchez demanar el compliment íntegre de les penes i va fer diversos retrets: "On és la separació de poders? On és l'esquerra espanyola? On és l'Europa democràtica? On són els sindicats majoritaris? On són els comuns?" El més dur va ser: "Que els socialis-

tes anteposin els interessos de partit, a mi personalment em fa fàstic." L'exdiputat Joan Tardà va posar perspectiva de futur: "Ens faran patir. Patirem molt encara. Però guanyarem, perquè som republicans, i només podem guanyar si som capaços de donar la veu a les majories. La república serà proclamada democràticament gràcies a les majories. No descarrilarem."

i paraules dures de bona part dels oradors en l'acte polític d'ahir. Aragonès va acusar el PSOE d'haver començat la campanya electoral al Valle de los Caídos exhumant Franco i de voler-la acabar demà "passejant el Borbó per Barcelona". I hi va afegir que ho troba un plantejament coherent tenint en compte que Franco i Felip VI són "el pare i el net polítics d'un estat corrupte i borbònic que continua amb un franquisme sociològic".

Aragonès va recordar alguna enquesta que pronostica que ERC podria superar Ciutadans al Congrés en nombre de diputats i va fer una crida a fer-ho possible perquè "es glaci la cara" d'aquells a qui acusa d'atiar la divisió civil dels catalans. Pel vicepresident del govern, el 10-N caldrà triar entre un "PSOE que s'ha convertit en l'aliat més clar de la dreta espanyolista o l'independentisme". Veient un PSOE "esporuguit davant del feixisme", Rufián va recordar com el líder del PSC, Miquel Iceta, donava les gràcies als Mossos, la Policia Nacional i la Guàrdia Civil després de les càrregues i les detencions en les protestes i els aldarulls. I liva tornar la pilota: "Gràcies, poble valent, joventut valenta, que de manera cívica i pacífica heu plantat cara a una policia hereva d'uns grisos que ja van pegar als nostres pares. Cadascú dona les gràcies a aquells a qui es deu."

Rufián va reafirmar que cada cop que el PSOE ha pogut escollir sentint-se fort "ha triat la pitjor opció". Segons ell, ara pactarà *de facto* amb Casado i, on no arribi, amb Rivera. Va acusar Sánchez de no tenir principis, però hi va afegir que "si és feble, si no pot escollir, si és derrotat, haurà de seure a la taula com tot demòcrata".

Després de reivindicar l'independentisme d'ERC quan el moviment només era el 10% de l'electorat i quan "aquells que avui inflen el pit" els "perdonaven la vida", amb referència a CiU, l'exconseller Carles Mundó va fer una crida a la victòria independentista perquè pugui "tornar a condicionar la política espanyola". "No ens podem permetre que a Catalunya guanyi el PSC, perquè s'estarà avalant la repressió", conclouia la candidata Carolina Telechea. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

“Bon dia. Els Free ja som aquí”

SALUTACIONS • El comitè de solidaritat amb Junqueras de Sant Vicenç el va saludar des del micròfon i Junqueras va estimar els seus fills des de la cel·la a crits **CRÍTICA** • Un grup va protestar per la manca d'unitat com ja havien fet la vigília amb JxCat

X.M.
SANT JOAN DE VILATORRADA

Al vial d'accés a l'esplanada posterior al centre penitenciari de Lledoners hi ha un seguit de cartells de la protesta contra ERC i JxCat. A les voreres a banda i banda de la carretera es pot llegir “Vergonya de polítics” i “Estratègia unitària” de manera successiva en una quinzena de rètols plantats a terra. A l'esplanada de l'acte, on es fan les concentracions de suport als presos polítics, els equips proven so. “Oriol, bon dia. Els Free Junqueras de Sant Vicenç ja som aquí.” Però també “Quim, bon dia”, tenint en compte que fa dos anys de l'entrada a presó de l'exvicepresident i l'exconseller d'Interior. “Voleu números pels presos? 50 cèntims de la de Nadal”, pregunta a les taules de premsa

un activista d'edat de Cerdanyola. “Sergi, en vols?”, demana al portaveu parlamentari d'ERC, Sergi Sabrià, que n'hi compra. Són les onze del matí. Proven so el grup ebrenc Xeic, i també el vilafranquí Pep Picas, amb la seva rumba republicana. Hi ha dos escenaris, l'un per als músics i l'altre per als oradors amb els cartells sobre fons groc de “Tornarem més forts”, “Llibertat”, “Amnistia”, “Independència” i “Justícia”. A l'esplanada, mentre arriben centenars d'assistents en marxa a peu per la carretera, la gent fa les primeres cues als Poly Klyn instal·lats als voltants junt amb tendals d'ERC i del comitè de solidaritat amb Junqueras del Baix Llobregat –Mai Caminaràs Sol de Sant Vicenç dels Horts– però també de les Teixidores per la República, de Vilassar de Dalt, que venen gorres o bufandes teixides amb llana gro-

Dirigents d'ERC com ara Marta Vilalta i Sergi Sabrià van parlar amb el grup que protestava per la manca d'unitat de l'independentisme ■ EFE

ga. El camí de terra que fa el tomb a l'esplanada per darrere és una processó de cotxes particulars que els voluntaris condueixen fins al gran aparcament. La polseguera del camí es barreja amb la del gran tractor que llaurarà absent del brogit polític les planes veïnes durant tot l'acte.

Al cap de poc de començar l'acte, desenes de persones protesten al costat de l'escenari amb una pancarta de “Vergonya de polítics” com ja van fer la vigília en l'obertura de campanya de JxCat. També algun dirigent d'ERC hi entaula conversa. Diàleg serà però irresoluble a hores d'ara. A l'esplanada ja hi ha uns milers de persones en suport a ERC. A la meitat de l'acte es farà el silenci per escoltar “Bon dia, us estimo, Lluç i Joana”, del crit a plena veu de Junqueras des de la cel·la. En Lluç feia 7 anys.

TENS
PLANS
PER A LA TEVA
JUBILACIÓ?

Et volem ajudar a fer realitat els teus projectes. Per això, si portes el teu pla d'una altra entitat a un dels plans de pensions individuals que ofereix Banc Sabadell, pots aconseguir un incentiu econòmic* del

4%

Informa-te'n a bancsabadell.com/pensions.

*Promoció efectuada per BanSabadell Pensions, E.G.F.P., S.A., aplicable a mobilitzacions d'entrada de plans de pensions individuals que compleixin el següent: (i) provinents d'entitats no participades per Banc Sabadell cap a plans de pensions individuals de BanSabadell Pensions Inclosos en aquesta campanya; (ii) efectuades entre el 23/07/2019 i el 31/12/2019; (iii) per un import igual o superior a 10.000 euros per a partícips de 50 anys o més, o per un import igual o superior a 30.000 euros per a partícips menors de 50 anys; (iv) amb compromís de permanència de 7 anys per a l'import concret del saldo que es fixi en l'acord de compromís de permanència signat pel partícip, i (v) que estableixin un pla d'aportacions periòdiques mensuals per un import igual o superior a 150 euros/mes que s'ha de mantenir durant 2 anys ininterrompudament. Pot consultar el document informatiu amb les condicions sobre aquest i altres incentius econòmics a www.bancsabadell.com/pensions. BS Pla Ètic i Solidari no s'inclou en la promoció. Producte no garantit. La rendibilitat dependrà de la rendibilitat de la cartera d'actius de cada fons de pensions. Entitat gestora: BanSabadell Pensions, E.G.F.P., S.A. Entitat depositària, entitat promotora i comercialitzadora de plans de pensions: Banco de Sabadell, S.A. El document amb les dades fonamentals per al partícip està a disposició del públic a les oficines de Banc Sabadell, així com a la pàgina web del banc, www.bancsabadell.com, apartat “Pensions”. **Consulti els indicadors de risc i les alertes de liquiditat corresponents a productes concrets a la pàgina web següent: www.bancsabadell.com/pensions.** Document publicitari.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

L'Estat avisa que la policia "actuarà" si es destorba la jornada de reflexió

La ministra de Justícia alerta que interferir en els comicis pot ser un delict electoral Desestimat el recurs que reclamava ajornar la visita del rei

X.A.
BARCELONA

Davant l'anunci del Tsunami Democràtic d'accions coincidint amb la jornada de reflexió, el 9-N, la ministra de Justícia en funcions, Dolores Delgado, va avisar ahir que la policia estarà preparada per actuar en cas que es pertorbi el transcurs normal de la contesa electoral.

En una visita a Tarragona, la representant del govern estatal va advertir que seria "molt greu" que es concretessin aquestes accions i va fer una crida "a no destorbar ni distorsionar el transcurs normal de la cita electoral". "Estem parlant del dret democràtic a votar lliurement i en pau. El contrari pot ser la comissió d'un delict electoral", hi va afegir.

Les declaracions de la ministra de Justícia en funcions avalant que la policia intervingui si s'altera la jornada de reflexió són coherents amb la línia de duresa imposada pel govern de l'Estat arran de la desobediència posterior a la sentència del Tribunal Suprem en contra dels líders independentistes.

El Tsunami Democràtic ha convocat "activitats polítiques i festives" per al 9 de novembre, sense concretar més detalls sobre el que té previst fer, però a ningú no se li escapa que es tracta de la jornada de reflexió i s'ha especulat amb la possibilitat que hi hagi ocupacions o altra mena d'accions als col·legis electorals. Delgado va recordar que els cossos policials tenen el deure de "prevenir la comissió de fets delictius" que contravinguin la llei orgànica del règim electoral general (Loreg) durant la jornada de reflexió o el mateix 10-N.

La ministra és del parer que en els aldarulls posteriors a la sentència els cos-

La ministra Delgado saludant ahir el cap de llista del PSC a Tarragona, Joan Ruiz ■ ACN

Vox sí que fa campanya a l'estadi de l'Espanyol

Si bé la Lliga Professional de Futbol va suspendre el Barça-Madrid i el va canviar de dia, ahir va permetre que el partit ultradretà Vox fes campanya a la zona de rebuda d'aficionats de l'Espanyol abans del partit Espanyol-València d'ahir a l'estadi de Cornellà

de Llobregat. Els candidats de Vox a Catalunya havien anat al matí al mercat del barri de Sant Ildefons de Cornellà, un dels més concorreguts de l'àrea metropolitana, i al migdia van traslladar-se a la fan zone que rep els aficionats a pocs metres de l'entra-

da de l'estadi. Van repartir propaganda i van poder xerrar amb els aficionats. El cap de llista de Vox per Barcelona, Ignacio Garriga, va fer crides a la "unitat de la pàtria" i a la "duresa" contra l'independentisme, tant al mercat com a les portes de l'estadi.

La frase

"Fem una crida a no distorsionar ni pertorbar la jornada de reflexió. El contrari pot ser un delict"

Dolores Delgado
MINISTRA DE JUSTÍCIA EN FUNCIONS

sos policials han intervingut "de manera raonable, solvent i proporcionada" i confia que demà, en la visita del rei a Barcelona, no hi hagi incidents remarca-

La xifra

5

dates de protesta ha anunciat el Tsunami Democràtic. A més del 9-N, els tres posteriors a les eleccions i el 18-D.

En aquest sentit, la junta electoral provincial de Barcelona ha rebutjat el recurs de JxCat i ERC en què se sol·licitava l'ajornament de la visita del rei Felip VI a la capital catalana.

La junta argumenta la decisió, que es pot recórrer en contra, en el fet que el Borbó no té "adscripció política" i l'esdeveniment en qüestió és un lliurament de premis sense "contingut electoral". L'àrbitre electoral tampoc no ha recollit la petició que, si no s'ajornava l'acte, es requerís a la casa reial que no fes intervencions que poguessin interferir en l'obligada neutralitat. Després d'això, JxCat i ERC no han aclarit com s'implicaran en les protestes contra la visita reial. ■

La cap de llista de JxCat per Barcelona, Laura Borràs, atenent ahir els mitjans de comunicació a Girona ■ ACN

JxCat imposa condicions per a una amnistia per als presos

El partit defensa la mesura dins, però, d'una "solució global" al conflicte català Borràs diu ser víctima de la repressió

Redacció
GIRONA

Una eventual amnistia podria ser un mecanisme vàlid per resoldre la situació dels presos independentistes sempre que, però, aquesta mesura fos una més dins d'una "solució global" per donar sortida al conflicte polític entre Catalunya i l'Estat que inclogui, també, el reconeixement al dret a l'autodeterminació o el retorn dels polítics que són a l'exili. Així es va expressar ahir la cap de llista de JxCat al Congrés per Barcelona, Laura Borràs, a Girona en ser preguntada per una piulada del candidat de la formació al Senat, Roger Espanol, en què considerava "contradictori" demanar la llibertat dels condemnats pel Suprem, el que segons ell equival a mantenir-se "alçats", i alhora reivindicar una mesura de gràcia que, a parer seu, seria estar "agenollats". Al voltant de tot plegat, Borràs es va voler mostrar respectuosa amb l'opinió "personal" d'Espanol, perquè considera que es referia a una amnistia com la que es va aplicar en la Transició, que va benefi-

ciar d'igual manera "oprimits i opressors".

La candidata també es va referir a les informacions que indiquen que la fiscalia de Barcelona hauria demanat al jutjat d'instrucció número 9 enviar al Tribunal Suprem la investigació contra ella en haver detectat presumptes irregularitats en la contractació d'un col·laborador quan era al capdavant de la Institució de les Lletres Catalanes (ILC): "La

La frase

"La repressió és com un pop amb múltiples tentacles, com ara les investigacions judicials fraudulentas"

Laura Borràs
CANDIDATA DE JXCAT

repressió és com un pop amb múltiples tentacles, entre els quals hi ha la sentència del Suprem, els empresonaments i detencions arbitràries i les investigacions judicials fraudulentas", va manifestar al respecte, alhora que va apel·lar a la necessitat de fer política per trencar aquesta dinàmica. ■

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els comuns adverteixen del perill d'un pacte entre PSOE i PP

■ Montero alerta que Catalunya podria ser "l'excusa" per a l'aliança ■ Asens diu que l'acord perjudicaria el país i les dones ■ Veuen falta d'empatia en els nacionalistes

X.A.
BARCELONA

Els comuns van lamentar ahir la poca destresa del govern de Pedro Sánchez per tractar la crisi catalana i van advertir que justament aquesta situació pot servir d'excusa per a una gran aliança entre el PSOE i el PP després de les eleccions del 10-N. El cap de llista d'En Comú Podem al Congrés, Jaume Asens, va manifestar ahir, en un míting a Santa Coloma de Gramenet, que Pedro Sánchez només podrà ser investit president amb el PP o "amb Irene Montero", candidata d'Unides Podem i un dels focus d'atenció de l'acte. Montero va retreure al líder socialista el seu canvi de criteri respecte al federalisme i va remarcar que hi ha una part d'Espanya que creu en la plurinacionalitat, que avantposa la convivència a l'amenaça i que "segurament és majoria".

Les frases

“D'aquí no en sortirem amb jutges o amb les forces de seguretat, sinó arremgant-nos i treballant amb moltes hores de diàleg”

“Sánchez intentarà usar Catalunya per pactar amb el PP i acabarà retallant en serveis públics”

Irene Montero
CANDIDATA D'UNIDES PODEM

“Sánchez intentarà usar Catalunya per pactar amb el PP, però no per buscar una solució política, sinó per fer front a la crisi econòmica com ho fa el bipartidisme: retallant en serveis públics per garantir els privilegis dels que els deixen els diners”, va indicar Montero.

Insistent en la idea que “una part d'Espanya vol

cuidar Catalunya”, la portaveu d'Unides Podem al Congrés va assegurar que el primer pas per resoldre el conflicte amb Catalunya ha de ser un diàleg que “no serà fàcil, perquè requerirà valentia i honestat”. També va indicar, però, que “això només es resoldrà votant”. Montero, que va defensar la immersió lingüística, va insistir que Podem sempre s'ha mostrat partidari d'un referèndum.

En un nou exercici d'equilibrisme, els comuns consideren que per desencallar la situació cal resoldre la captivitat dels presos, però alhora critiquen la falta d'empatia dels independentistes. Jaume Asens va insistir que una gran aliança del bipartidisme no només perjudicaria Catalunya, sinó també el col·lectiu de les dones, en una clara referència a l'última relliscada de la candidata popular per Barcelona. ■

Jaume Asens i Irene Montero, en l'acte d'ahir a Santa Coloma de Gramenet ■ EFE

El PP català demana “perdó” i Cayetana rellisca

Cayetana Álvarez de Toledo, cap de llista del PP al Congrés per Barcelona, va retreure ahir un homenatge a la “resistència constitucionalista” a Catalunya en un acte que va reunir l'exdirigent popular i de Vox Aleix Vidal-Quadras i altres membres del nucli fundador de Cs. En aquest acte, Álvarez de Toledo va demanar “perdó” en nom del seu partit per haver estat “profundament anticatalans” i “haver deixat

desemparats els constitucionalistes” a Catalunya, als quals promet donar “poder i pressupost”.

“Vam lliurar el poder a les aules, els mitjans de comunicació i la legitimitat moral”, va dir abans de remarcar que “cap grup humà des del 1978 ha suportat un major desemmparament que els constitucionalistes”. El president del PPC, Alejandro Fernández, també es va disculpar per ha-

ver comès “errors gravíssims” en relació amb el “nacionalisme català”, mentre que l'expresident del partit a Catalunya, Xavier García Albiol, va negar que s'hagués demanat perdó per res.

La crisi al PP català arriba després que Cayetana digués en un debat electoral que “no tot el que no sigui un sí necessàriament és un no”, un fet que li va comportar una allau de crítiques per masclista.

PER LA INDEPENDÈNCIA,
NI UN VOT ENRERE

LAURA BORRÀS
ENS REPRESENTA.

JUNTS PER
CATALUNYA